

"I dag" den 3 maj 1933:

Obetald reklam

Det är tråkigt att behöva komma med dementier. De fattas allt för lätt som bekräftelser i stället för vederläggningar. Ibland kan man emellertid icke underlåta att bestrida en uppgift. Sedan får allmänheten sätta tro till ens ord eller icke. Vi befinna oss i ett dylikt tvångsläge.

Handelstidningen dementerar härmed på det bestämdaste ryktet, att herr Göring skulle vara anställd i dess tjänst som något slags reklamchef. De tjänster han i den vägen gjort tidningen, uppskatta vi till fullo. Det finns icke en vrå av världen dit icke historien om hans ryktbara telegram burit vårt namn. Det nit med vilket han fort-

sätter sitt arbete, är också allt erkännande värt. Det är desto anmärkningsvärdare, som han arbetar fullständigt gratis und unentgeltlich.

Vad vi alldeles särskilt sätta värde på är det taktfulla sätt på vilket kapten Göring driver reklamen för oss. Vi skulle känna oss ytterligt besvärade, om Handelstidningen hos honom och hans kompaner utlöst andra reaktioner än dem, som vi hittills haft tillfredsställelsen att bevittna. Den enda form av uppmärksamhet, som vi från det hållet uppskatta, är den som kommit oss till del.

Vår blygsamhet manar oss att säga, att det nästan är för mycket

blommor, som hr Göring på sistone strött på vår stig. Herr Bogs är visserligen bara en mycket enkel underhuggare, men han har då verkligen gjort så gott han kunnat. Att Handelstidningens korrespondent infann sig på pressföreningens möte, vilja vi icke klandra eftersom han därmed fullgjorde sin rutinmässiga plikt. Med vårt goda minne skedde det emellertid icke. Ej heller kommer något ombud för denna tidning att infinna sig om titulus Bogs anordnar en "mottagning" i Stockholm. Uppriktigt talat tycka vi att svenska pressen är för förnäm för att genast lystra, när förste bäste herre visslar på den att komma och äta

ur hans hand.

Den tyska utrikesledningen har rågat sin godhets mått med att ut-sända en kommuniké med förkla-ring, varför hr Görings utsände icke kunde tala, när Handelstid-ningens ombud fanns i rummet. Det berodde förstås på våra tidi-gare gjorda uttalanden. Vi sakna varje anledning att mildra omdö-mena. Och allt som inträffat sedan hr Göring och hans kumpaner börjat "regera" i Tyskland, har be-styrkt riktigheten av vårt omdö-me. Utgången kommer att giva oss rätt. Händelserna komma att döma herrar Hitler och consortes vida strängare än vi gjort i ord. Och deras svenska svans kommer att ytterligare sloka.

Herr Görings ambassadör må fortsätta sin Eriksgata i Skandina-vien. De officiella meddelandena om vad som förehaves i Tyskland äro fullt tillräckliga för att ingiva en hjärtlig avsky för regimen och dess hantlangare. Så vitt svensk press har något sinne för pressens frihet, bör dess inställning till ett ombud för de makthavande, som övat det råaste förtryck och det plumpaste översitteri mot ett an-nat lands press vara given. Han-delstidningen är för sin del stolt över att av den nuvarande tyska regeringen ha ställts i en särklass. Det var den enda hedersbetygelse från dess sida, som vi utan att skämmas kunde mottaga. Och vi förstå fullkomligt om den övriga pressen betackar sig för att av hr Göring och hans ombud få en klapp på huvudet för sitt välför-

hållande. För den övervägande delen av svensk press är detta en oförsynt förolämpning.

Det är oss ett nöje att betyga, att vi för vår del äro synnerligen nöj-da med vår frivillige reklammaka-res verksamhet. Han går kanske en smula till överdrift, men det överse vi med. Löjet kommer över hans eget huvud.

*Mussolini och Hitler i paradsammanhang
(München 1937).*